

er kommen til Lavalder, og Møde, i hvor gammel hun er, maa ej heller være Forlover for Penge, eller Borgen for noget.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at »eller Søn ... Lavalder« er bortfaldet ved desvetudo, mens resten er bortfaldet ved lov af 29. decbr. 1857 og lov nr. 75 af 7. april 1899.

Artiklen bliver ikke udtrykkeligt ophævet, men forslagsstillerne er helt enige i, at indholdet er forældet.

1-23-11. Enke, som selv haver at gielde af, maa være Borgen og Forlover for Penge og Gods.

Bemærkninger:

Stig Iuul har markeret artiklen som gældende, men den er ikke medtaget i Retsinformation.

Forslagsstillerne er helt enige i, at indholdet er forældet, bl.a. fordi 1-23-11 er en slags undtagelse til 1-23-10, som også er forældet.

1-23-12. Ophævet ved lov nr. 277 af 30. juni 1922, § 71.

1-23-13 og 1-23-14. Ophævet ved lov nr. 146 af 13. april 1938, § 60.

1-23-15. Forlover haver Magt til at søge Hovedmanden, som hand er Forlover for, for Gielden naar hand til hannem lovligen sit Forløfte opsagt haver, og hand ikke betaler Creditoren; Dog kand hand ikke være fri for sit Forløfte til Creditoren, før end hand hannem fornøjet haver, og sit Forløftningsbrev indfriet.

Bemærkninger:

Stig Iuul henviser til Ufr 1946, s. 554. Stig Iuul har ligesom Retsinformation artiklen som gældende.

Forslagsstillerne foreslår artiklen bevaret, indtil der findes et bedre sted til bestemmelsen.

24. Capitel

Om Bøder og Dommis Exsecution, Nam, Indførsel, og deslige

1-24-1. Alle Aftingninger for Uvisse Sagefald i Kiøbstæderne, og paa Kongens Ampter, Communitetets, Hospitalers, Skolers og Kirkers

Gods, skulle skee til Ting, og deris Indtægter med Tingsvidner forklarar.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at artiklen er bortfaldet ved frd. af 6. december 1743, §§ 7 og 43, og plakat af 12. juni 1812.

Artiklen er ikke medtaget i Retsinformation. Skønt artiklen ikke tydeligt ophæves af de nævnte forskrifter, er forslagsstillerne enige i, at indholdet er forældet.

1-24-2. De, som staa for Regnskab, skulle ved deris Regnskaber og Indtægter legge Præsternis Kundskaber, hvor mange dem vitterligt er at have sig med Lejermaal forseet, og hvem for Barnefader er udlagt, samt slutningen af de Domme, hvor nogen Sagefald, eller Confiscation, er falden; Og skulle hverken Borgmester og Raad, eller Byfogden for nogen deris Anpart, være sig halve, tredie, eller tiende, Penge, eller andet, noget indebeholde, før end alle Udgifterne med Betienternis Løn ere fra den heele Sum af Indtægterne afdragne; Saa skal ej heller Kongen til Udgift fører, hvis Bekostning paa Fanger at underholde, eller at lade straffe, gjør; Men den skal betalis af den Skyldigis Boe, eller af Sagsøgeren, saa fremt de Middel have, hvorpaa rigtig Tingsvidne skal tagis; Men dersom hverken den Skyldigis Boe kand tilstrekke, ej heller Sagsøgeren kand betale, da skal den tagis af anden Uvisse Sagefald, paa det Ret og Retfærdighed kand have sin gænge.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at artiklen er ændret ved adskillige bestemmelser fra det 18. århundrede, og har markeret artiklen som bortfaldet.

Forslagsstillerne har ikke fundet nogen forskrifter, der ophæver artiklen, men er enige i, at indholdet er forældet.

1-24-3. Bøder skulle paa det Stæd, som dømt er, udleggis og betaliss.

Bemærkninger:

Stig Iuul henviser til retsplejelovens § 997. Se forslagsstillerens bemærkninger til artikel 1-2-8.

1-24-4 til 1-24-7. Ophævet ved straffeloven af 10. februar 1866, § 308.